REGULAMIN
CYKLU ZAWODÓW ZDALNIE STEROWANYCH MODELI SZYBOWCÓW DO LOTÓW TERMICZNYCH NA DŁUGOTRWAŁOŚĆ W KONKURENCJI F3B/J

„MEMORIAŁ TOMASZA BEDERSKIEGO”

1. PRZEPISY OGÓLNE

1.1. Definicja modelu szybowca zdalnie sterowanego

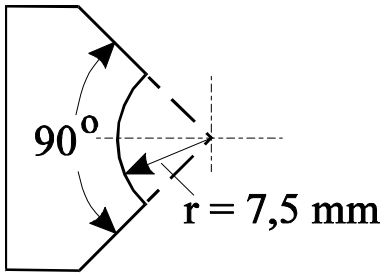
Jest to model latający bez napędu, w którym siła nośna wytwarzana jest przez siły aerodynamiczne działające na płaszczyzny nośne nieruchome podczas lotu, z wyjątkiem powierzchni używanych do sterowania. Modele latające o zmiennej geometrii lub powierzchni muszą odpowiadać wymaganiom technicznym w obu skrajnych przypadkach, tzn. gdy ich elementy charakteryzują się maksymalną oraz minimalną powierzchnią. Modele muszą być sterowane przez zawodnika stojącego na ziemi, za pośrednictwem aparatury radiowej. Wszelkie zmiany geometrii lub powierzchni muszą być wykonywane zdalnie za pośrednictwem aparatury radiowej.

1.2. Prefabrykacja modeli klasy F3B/J

Punkt B.3.1. działu 4b („Wykonawca modelu”) Kodeksu Sportowego FAI nie ma zastosowania do klasy F3B/J.

1.3. Charakterystyka techniczna modeli szybowców zdalnie sterowanych klasy F3B/J

a) Maksymalna powierzchnia nośna (St) ..... 150 dm^2
Maksymalna masa ..... 5 kg
Obciążenie powierzchni nośnej ..... pomiędzy 12 a 75 g/dm^2
Minimalny promień nosa kadłuba ..... 7,5 mm
(patrz wzór przymiaru)

WZÓR PRZYMIARU NOSA KADŁUBA MODELU KLASY F3B/A

Żadne stałe ani chowane urządzenia mechaniczne (np. śruby, wystające elementy piłokształtne, itp.) nie mogą być wykorzystywane do zatrzymywania modelu na ziemi podczas lądowania.
Spodnia część modelu nie może mieć żadnych wystających części oprócz haka do holowania i napędów powierzchni sterowanych. Hak nie może mieć rozmiarów większych niż 5 mm szerokości czołowej i 15 mm wysokości.

b) Aparatura radiowa powinna być zdolna do jednoczesnej współpracy z innymi urządzeniami radiowymi w odstępie częstotliwości 10 kHz.
Zabrania się stosowania jakichkolwiek urządzeń służących do przekazywania informacji z modelu do zawodnika pilotującego model. **Zabrania się używania jakichkolwiek urządzeń telekomunikacyjnych (włącznie z krótkofalówkami i telefonami) na polu startowym w celu komunikacji pomiędzy zawodnikami,**

ich pomocnikami lub kierownikami ekipy podczas trwania lotów konkursowych.

Zawodnik może podczas zawodów używać trzech modeli.

Zawodnik może dowolnie zmieniać części składowe między modelami podczas zawodów pod warunkiem, że tak skompletowany model będzie spełniał warunki regulaminu zawodów oraz części składowe tych modeli były skontrolowane przed rozpoczęciem zawodów (patrz również p. 2.1.)

Z uwagi na sposób kompletowania grup w poszczególnych następujących po sobie rundach, każdy zawodnik musi zgłosić dwie różne częstotliwości (dwie pary kwarców), wykazujące różnicę minimum 10 kHz. Zawodnik może być wezwany w formie pisemnej do użycia jednej z tych częstotliwości na co najmniej pół godziny przed rozpoczęciem rundy.

1.4. Zawodnicy i pomocnicy

Zawodnik (pilot) musi obsługiwać swoją aparaturę radiową osobiście. Każdy pilot może posiadać trzech pomocników.

1.5. Definicja próby i lotu oficjalnego

a) Próby

i) Zawodnik ma prawo do dowolnej liczby prób w czasie wyznaczonym na wykonanie danej konkurencji (patrz p. 2.1.). Próba rozpoczyna się w momencie wypuszczenia modelu z rąk zawodnika lub jego pomocnika (pomocników) przy naprężonej lince holowniczej.

ii) Zawodnikowi przysługuje prawo do nowego czasu startowego, jeżeli będą miały miejsce następujące okoliczności potwierdzone przez oficjalnego sędziego zawodów:

- jeżeli model będący w locie zderzy się z innym modelem w locie lub z modelem holowanym (wypuszczonym do lotu przez zawodnika lub jego pomocnika), lub zderzy się z linką holowniczą w trakcie holowania. Gdyby model kontynuował lot w sposób normalny, zawodnik ma prawo żądać uznania go za lot oficjalny nawet gdyby wystąpił z tym żądaniem pod koniec czasu startowego
- jeżeli model lub linka holownicza podczas holowania zderzy się z innym modelem lub linką holowniczą również w trakcie holowania (po wypuszczeniu modelu do lotu przez zawodnika lub pomocnika) albo z innym modelem w locie. Gdyby model kontynuował lot w sposób normalny, zawodnik ma prawo zażądać uznania lotu za oficjalny, nawet gdyby wystąpił z tym żądaniem pod koniec czasu startowego
- jeżeli linka holownicza skrzyżuje się lub zostanie splątana przez hol innego zawodnika w czasie holowania jego modelu (wypuszczonego do lotu przez zawodnika lub jego pomocnika)
- jeżeli lot nie był sędziowany z powodu błędu sędziów lub chronometrażystów
- w przypadku nieprzewidzianych okoliczności, w wyniku których bez winy zawodnika lot zostanie utrudniony lub przerwany.

We wszystkich wyżej opisanych przypadkach zawodnik ma prawo żądać uznania lotu za oficjalny. W sytuacji gdy zawodnik kontynuuje holowanie, holuje powtórnie po ustaniu czynnika utrudniającego start, uznane będzie, że odrzucił on swoje prawo do nowego czasu startowego.

b) Lot oficjalny

Za lot oficjalny uznaje się ostatni lot wykonany w czasie startowym.

c) Dodatkowa próba – punktacja grupowa:

W wypadku dodatkowych prób podczas danej rundy, piloci, którzy zostali uprawnieni do powtórnej próby latają w grupie niekompletnej pod względem liczby startujących, bądź w grupie lub w grupach nowo utworzonych. Jeżeli niemożliwe stanie się dobranie grupy (grup) ze względu na konflikt częstotliwości, wówczas zawodnicy uprawnieni do powtórnej próby wystartują po raz drugi ze swoją grupą. W tym wypadku lot zawodnika uprawnionego do powtórki uważany jest za oficjalny, natomiast zawodnikom towarzyszącym zalicza się: wynik lotu oryginalnego (nie

powtórkowego) lub średnią arytmetyczną wyniku lotu oryginalnego i powtórkowego, w zależności, który z nich jest większy.

1.6. Unieważnienie lotu i dyskwalifikacja

a) Jeżeli nie zostało ustalone inaczej, lot zostanie unieważniony za przekroczenie któregokolwiek z przepisów. W przypadku zamierzonego i jawnego naruszenia przepisów, decyzją dyrektora sportowego zawodów zawodnik może zostać zdyskwalifikowany.
b) Odbywający się lot zostanie unieważniony jeżeli podczas startu lub lotu model utraci jakąkolwiek część. Utrata części podczas lądowania (tj. w momencie przyziemienia) nie będzie brana pod uwagę.
c) Zawodnik zostanie zdyskwalifikowany jeżeli jego model będzie sterowany przez inną osobę.
d) Jeżeli podczas manewru lądowania, model dotknie pilota lub jego pomocnika, punkty za celność lądowania nie zostaną przyznane.
e) W przypadku holowania ręcznego lub z użyciem bloczka, urządzenie startowe (z wyjątkiem linki holowniczej bez urządzenia lub z urządzeniem o objętości max. 5 cm^3 lub masie 5 g) nie może zostać wypuszczone przez zawodnika lub jego pomocników pod karą unieważnienia lotu.
f) W przypadku holowania za pomocą wyciągarki elektrycznej, ustawione w kierunku nawietrznym urządzenie powrotne (nawrotnica) musi być bezpiecznie przytwierdzone do gruntu. Lot zostanie unieważniony bez prawa dalszych prób jeżeli urządzenie powrotne, bloczek, bądź inny przyrząd przeznaczony do zabezpieczenia lub prowadzenia holu oderwie się od swej podstawy lub zostanie wyrwany z ziemi.
g) Podczas holowania elektryczną wyciągarką, odłączenie się jakiegokolwiek elementu wyciągarki (z wyłączeniem holu) prowadzi do unieważnienia lotu bez prawa powtórki.

1.7. Organizacja startów

Zawodnicy powinni być łączeni w grupy w sposób losowy, zgodnie z używanymi częstotliwościami aparatury radiowej. Należy umożliwić jednoczesny start jak największej liczbie zawodników. Podział na grupy należy zorganizować w taki sposób, aby w miarę możliwości w tej samej grupie nie było zawodników z tego samego klubu.
Skład grup musi się zmieniać po każdej rundzie w celu uzyskania różnych kombinacji startujących zawodników. Grupa powinna składać się z minimum czterech zawodników.
Wyniki całej grupy zostaną anulowane, jeżeli tylko jeden z zawodników nie uzyskał prawa do nowego czasu startowego. W tym przypadku grupa ta wykona jeszcze jeden lot. Wynik tego lotu będzie rezultatem oficjalnym.
Kolejność lotów poszczególnych grup jest również ustalana losowo. W każdej rundzie powinna być stosowana inna kolejność startów.
Zawodnikom przysługuje 5 minut czasu przygotowawczego, zanim starter ogłosi początek czasu startowego.

1.8. Organizacja zawodów

Odnośnie kontroli nadajników i częstotliwości patrz rozdz. 4b, punkt B.8. Kodeksu Sportowego FAI.
Przedstawiciel organizatora wydaje zawodnikom nadajniki dopiero na początku czasu przygotowawczego, zgodnie z p. 1.7.

1.9. Przepisy bezpieczeństwa

Organizator musi wyraźnie oznaczyć granicę pomiędzy strefą lądowania, a miejscami przeznaczonymi do innych celów (strefa bezpieczeństwa).

Z wyjątkiem okoliczności wymienionych w punkcie 1.5. a) ab) podpunkty 1, 2, 3 i 5, po wypuszczeniu modelu z ręki przez pilota lub pomocnika, kontakt modelu z jakimkolwiek obiektem (ziemia, samochód, tyczka, zieleń, przewody itp.) lub osobą wewnątrz strefy bezpieczeństwa będzie karane. Bez znaczenia pozostaje, ile razy model zetknie się z przeszkodą. Obowiązuje zasada jednej kary na jeden lot. Kara polega na odjęciu 300 punktów od końcowego wyniku zawodnika w przypadku kontaktu modelu z obiektem i 1000 punktów w przypadku kontaktu modelu z osobą. Niezwinięcie liny holowniczej natychmiast po wyczepieniu modelu z holu będzie skutkować przyznaniem 300 punktów karnych. Fakt przyznania punktów karnych musi być odnotowany w karcie wyników w rundzie, w której zdarzenie miało miejsce.

2. REGULAMIN ZAWODÓW MODELI SZYBOWCÓW TERMICZNYCH

2.1. Definicja

Są to zawody, które składają się z jednej konkurencji:
A - długotrwałość
Aby zawody zostały zaliczone, muszą być przeprowadzone przynajmniej dwie pełne rundy.

2.2. Starty

Postanowienia ogólne

Wszystkie starty muszą odbywać się w terenie wyznaczonym przez organizatora, przy kierunku umożliwiającym starty pod wiatr. Jeżeli nie ustalono inaczej, to wszystkie starty będą wykonywane przy użyciu sprzętu zatwierdzonego przez organizatora lub dyrektora sportowego zawodów. Informacja o zawodach musi zawierać opis sprzętu startowego, który będzie udostępniony oraz jego ogólne możliwości.

a) Start modelu szybowca można przeprowadzić w następujący sposób:
(1) poprzez holowanie ręczne
(2) z użyciem wyciągarki elektrycznej
(3) z użyciem bloczka

b) Całkowita długość linki holowniczej musi wynosić:

a(1) Holowanie ręczne: długość linki holowniczej nie może przekroczyć 150 m przy rozciąganiu siłą 20 N.

a(2) Wyciągarka elektryczna: Ustawione po stronie nawietrznej urządzenie powrotne (nawrotnica), które musi być użyte, powinno znajdować się w odległości nie większej niż 150 m od wyciągarki. Wysokość osi bloczka powrotnego względem ziemi nie może przekraczać 0,5 m. Wypuszczenie (start) modelu musi nastąpić w odległości około 3 m od wyciągarki. Wyciągarka musi być wyposażona w automatyczne urządzenie zapobiegające odwijaniu się linki holowniczej podczas holowania.
Wyciągarka musi odpowiadać następującym wymaganiom:

a) Musi być wyposażona w pojedynczy silnik rozruchowy, który musi pochodzić z produkcji seryjnej. Dopuszcza się zamocowanie osi wirnika na łożyskach kulkowych lub igiełkowych na obu końcach. Bęben musi być napędzany bezpośrednio przez silnik. Jakiekolwiek dodatkowe zmiany oryginalnego silnika będą prowadzić do dyskwalifikacji zgodnie z paragrafem B.16.1. Kodeksu Sportowego FAI. Bęben musi mieć stałą średnicę, a odległość pomiędzy jego kołnierzami musi wynosić przynajmniej 75 mm. Źródłem zasilania musi być 12-voltowy akumulator ołowiowo-kwasowy. Zdolność rozruchowa na zimno akumulatora wyciągarki musi odpowiadać wymaganiom jednej z następujących norm:
maksymalnie 300 A (amperów) zgodnie z DIN 43539-02 (30s/9V przy –18℃),
maksymalnie 355 A zgodnie z IEC/CEI 95-1 (60s/8,4V przy –18℃),
maksymalnie 500 A zgodnie z SAE J537, 30s Test (30s/7,2V przy 0℉),

maksymalnie 510 A zgodnie z EN 60095-1 (10s/7,5V przy –18℃).
Inne normy mogą być zaakceptowane, jeżeli wyniki badań dowodzą, że normy te są równoważne jednej z norm wymienionych powyżej. Załączanie silnika z akumulatora musi odbywać się przy pomocy elektromagnetycznego lub mechanicznego wyłącznika. Użycie jakichkolwiek elektronicznych przyrządów pomiędzy silnikiem a akumulatorem jest zakazane. Zawodnik może dokonywać zamiany różnych części zgodnie z własnym życzeniem, pod warunkiem, że wyciągarka otrzymana w wyniku tych zmian spełnia wymagania.
Akumulator nie może być doładowywany na linii startu. Silnik nie może być chłodzony, a akumulator nie może być podgrzewany.

b) Celem tego przepisu jest ograniczenie mocy użytej podczas startu. Zatem poza pojedynczym akumulatorem wyciągarki, sprężystą linką holowniczą oraz niewielką ilością energii zawartej w wirującym silniku i bębnie wyciągarki, stosowanie urządzeń gromadzących energię tj. koła zamachowe, sprężyny, obciążniki, urządzenia pneumatyczne oraz jakichkolwiek innych urządzeń jest niedozwolone.
c) Pełne wyposażenie wyciągarki (akumulator, przewody, wyłącznik oraz silnik) muszą posiadać całkowitą rezystancję wynoszącą co najmniej 23,0 mΩ (miliomy). Powyższa dopuszczalna wartość rezystancji może być uzyskana poprzez dodanie stałego rezystora lub rezystorów pomiędzy silnikiem i akumulatorem. Rozwiązanie to nie może pozwalać na łatwą zmianę całkowitej rezystancji na linii startu (np. poprzez zwarcie rezystora lub rezystorów) z wyjątkiem otwierania i zamykania obwodu.
d) Dodatni i ujemny biegun akumulatora muszą być łatwo dostępne dla wtyków krokodylowych w celu dokonania pomiarów napięcia. Jeden z przewodów wychodzących z akumulatora (przez który przepływa całkowity prąd), musi być dostępny dla przetwornika zaciskowego (miernika zaciskowego) oraz dla rezystora kalibrowanego.

e) Wykonanie pomiaru: akumulator musi pozostawać nieobciążony przez co najmniej dwie minuty po wykonaniu poprzedniego badania wyciągarki. Pomiar rezystancji obwodu składa się z zarejestrowania napięcia akumulatora U_b bezpośrednio przed zamknięciem wyłącznika wyciągarki oraz zarejestrowania wartości prądu I_{300} oraz napięcia U_{300} po czasie 300 ms (± 30 ms) od chwili, kiedy prąd zaczął płynąć w wyciągarce. Przed zakończeniem tego przedziału czasowego trwającego 300 ms silnik musi przestać się obracać.
f) Do badania jest używany cyfrowy przyrząd do pomiaru napięcia (o dokładności mniejszej lub równej 1%), który umożliwia mierzenie napięcia akumulatora oraz napięcia wyjściowego z przetwornika I/U po czasie 300 ms (± 30 ms) od chwili, kiedy włączono prąd w wyciągarce. Przetwornikiem do pomiaru prądu może być przetwornik zaciskowy (o zakresie 0-600 A lub 0-1000 A i dokładności mniejszej lub równej 2%) lub rezystor kalibrowany (0,1 milioma o dokładności mniejszej lub równej 0,5%) w ujemnej ścieżce obwodu.
Rezystancję oblicza się według wzoru: $R_{tot} = 1000 \times U_b/I_{300}$
(R_{tot} w miliomach, U_b w woltach, I_{300} w amperach).
g) Wykonany zostanie jeden pomiar. Jeżeli wynik pierwszego pomiaru przekracza wartość dopuszczalną oraz jest mniejszy niż 1,3 razy wartość dopuszczalna, wówczas stwierdza się, że wyciągarka jest zgodna z przepisami. Jeżeli nie, wówczas zostaną wykonane trzy pomiary, a rezystancja całego obwodu jest średnią z trzech kolejnych pomiarów.
h) Podczas badania osprzętu wyciągarki przed rozpoczęciem zawodów, napięcie akumulatora U_{300} musi być większe lub równe 9 V; przepis ten nie ma zastosowania, jeżeli pomiary wykonuje się podczas zawodów.

i) Organizator musi wyznaczyć co najmniej dwie upoważnione osoby, które będą losowo mierzyć rezystancję w co najmniej 20% wyciągarek podczas trwania zawodów.
j) Karą za użycie wyciągarki niezgodnej z przepisami jest wynik zerowy dla zawodnika w danej konkurencji.

a(3) Bloczek:
Długość linki holowniczej nie może przekraczać 150 m przy rozciąganiu siłą 20 N. Podczas holowania jeden koniec linki holowniczej musi być zakotwiony w gruncie.

a) Linka holownicza (która musi być wykonana z materiału niemetalicznego - z wyjątkiem łączników) musi być zaopatrzona w chorągiewkę o minimalnej powierzchni 5 dm^2. Spadochron (o minimalnej powierzchni 5 dm^2) może zastępować chorągiewkę pod warunkiem, że nie będzie on przymocowany do modelu i pozostanie nieczynny aż do chwili odczepienia się linki holowniczej.

b) Czynności startowe:

(1) Holowanie ręczne: po wyczepieniu modelu z holu, hol musi być bezzwłocznie zwinięty na rolkę (ręczny kołowrotek).

(2) Wyciągarka z napędem elektrycznym: po wyczepieniu się modelu z holu, linka holownicza musi być niezwłocznie zwinięta, aż do momentu gdy spadochron lub chorągiewka znajdują się ok. 10 m nad ziemią. Wtedy należy ręcznie przyciągnąć spadochron do wyciągarki. Wyciągarka nie może być uruchamiana, gdy linka holownicza:
- leży na ziemi i krzyżuje się z innymi holami;
- uderza o inne linki holownicze w czasie startu.
Podczas zwijania holu na wyciągarkę spadochron, o ile był używany, należy zdjąć lub unieruchomić.

2.3. Konkurencja A – loty na długotrwałość

a) Konkurencja ta musi być ukończona w ciągu 12 minut od sygnału startera wliczając czas holowania.
b) Jeden punkt przyznawany jest za każdą pełną sekundę lotu licząc od momentu wyczepienia modelu z holu do przyziemienia, do maksimum 600 punktów (tj. maksimum 10 minut) za każdą pełną sekundę lotu w obrębie czasu startowego. Nie przyznaje się punktów za czas lotu poza czasem wyznaczonym na konkurencję (czasem startowym). Swobodny lot modelu rozpoczyna się w momencie wyczepienia z holu.
c) Odejmuje się jeden punkt za każdą pełną sekundę lotu ponad 600 sekund (10 minut).
d) Dodatkowe punkty przyznawane są za lądowanie w zależności od odległości od punktu oznaczonego przez organizatora, zgodnie z tabelką:

Odległość od środka koła (m)	Punkty	Odległość od środka koła (m)	Punkty
0,2	100	5	80
0,4	99	6	75
0,6	98	7	70
0,8	97	8	65
1,0	96	9	60
1,2	95	10	55
1,4	94	11	50
1,6	93	12	45
1,8	92	13	40
2,0	91	14	35
3	90	15	30
4	85	Powyżej 15	0

Odległość jest mierzona od nosa modelu pozostającego w spoczynku do wyznaczonego punktu (środek koła o promieniu 15 m).
Nie przyznaje się punktów za styl (jakość) lądowania.
Nie przyznaje się premii za lądowanie jeżeli czas lotu był większy niż 630 sek.
Mierzoną odległość zaokrągla się do najbliższej pozycji w górę.

e) Dla modelu znajdującego się w powietrzu po upływie 12 minut, do punktacji będzie uwzględniony czas lotu bez dodatkowych punktów za celność lądowania.

f) Klasyfikację tworzy się według malejącej liczby zdobytych punktów– patrz p. 2.4.

2.4. Punktacja

a) Zwycięzca każdej grupy otrzymuje 1000 punktów.

b) Punktacja dla pozostałych zawodników w grupie ustalana jest w następujący sposób:

$$Punktacja = 1000 \times \frac{P_1}{P_w}$$

gdzie:
P_1 – liczba punktów zdobytych przez zawodnika zgodnie z p. 2.3.
P_w – liczba punktów zdobytych przez zwycięzcę w danej grupie.

2.5. Klasyfikacja

Jeśli w zawodach rozegrano 7 rund lub mniej, suma wyników uzyskanych przez zawodnika w tych rundach ustala jego miejsce w końcowej klasyfikacji. Jeżeli rozegrano więcej niż 7 rund, wówczas wynik najsłabszego lotu nie zostanie uwzględniony podczas obliczania wyniku końcowego. W celu wyłonienia zwycięzcy w przypadku remisu, należy uwzględnić odrzucony wynik najsłabszego lotu. Jeśli takie postępowanie nie przyniesie rozstrzygnięcia, wówczas dwaj (lub wszyscy, którzy mają równy wynik) zawodnicy wykonują dodatkowy lot.

2.6. Teren zawodów

Zawody muszą być rozgrywane na terenie płaskim, cechującym się małym prawdopodobieństwem występowania fal i prądów zboczowych.

3. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

3.1. Organizacja startów

- Wyciągarki do holowania modeli oraz bloczki powrotne (nawrotnice) należy przytwierdzać do gruntu wzdłuż linii wyznaczonych przez Organizatora zawodów. Odległość pomiędzy poszczególnymi wyciągarkami nie powinna być mniejsza niż 15 m. Po stronie zawietrznej, w odległości 20 m od każdej wyciągarki należy umieścić (zaznaczyć) punkty do lądowania.
- Dopuszcza się, aby funkcję chronometrażystów pełnili zawodnicy, którzy nie startują w danej grupie.

3.2. Liczba zawodów

Planowane jest rozegranie serii co najmniej 2 zawodów w roku. Wskazane jest, aby poszczególne imprezy odbywały się na różnych lotniskach. Dopuszcza się rozegranie w jednym roku co najwyżej dwóch imprez na tym samym lotnisku. Klasyfikacja końcowa zostanie ogłoszona, jeżeli w danym roku rozegrane zostały minimum dwie imprezy.

3.3. Klasyfikacja końcowa

- Punkty przydzielane są zawodnikom w każdych zawodach w zależności od zajętego miejsca, zgodnie z poniższą tabelą:

Miejsce	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Punkty	**50**	**40**	**30**	**25**	**20**	**19**	**18**	**17**	**16**	**15**	**14**	**13**
Miejsce	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
Punkty	**12**	**11**	**10**	**9**	**8**	**7**	**6**	**5**	**4**	**3**	**2**	**1**

Ostateczną liczbę punktów uzyskanych przez zawodnika w danych zawodach uzyskuje się poprzez pomnożenie punktów przydzielonych według powyższej tabeli przez liczbę zawodników sklasyfikowanych w tych zawodach. Zawodnik nie zostaje sklasyfikowany, gdy uzyskał w zawodach wynik 0 pkt.

- W przypadku remisu na którymkolwiek miejscu, zawodnicy otrzymują punkty wg zasady: suma punktów za kolejne miejsca dzielona jest przez liczbę zawodników sklasyfikowanych ex aequo na tym samym miejscu (wynik należy zaokrąglić w górę do najbliższej liczby całkowitej).
- Każdemu zawodnikowi zaliczane są wyniki ze wszystkich zawodów. Końcowa klasyfikacja obliczana jest na podstawie trzech najlepszych wyników poszczególnych zawodników z całego roku. Jeżeli w danym roku rozegrano tylko dwie lub trzy imprezy, wówczas klasyfikacja końcowa obliczana jest na podstawie dwóch najlepszych wyników poszczególnych zawodników uzyskanych w danym roku.
- W przypadku remisu zwycięzca wyłaniany jest w następujący sposób: zwiększa się liczbę zawodów z trzech (lub dwóch) o jedną imprezę, aż do wyłonienia zwycięzcy.

3.4. Nagrody

- Zawodnik, który w danym roku uzyska największą liczbę punktów (zgodnie z p. 3.3), zostanie ogłoszony „Zwycięzcą cyklu zawodów <*Memoriał Tomasza Bederskiego*>" i otrzyma Puchar Przechodni upamiętniający inicjatora zawodów – Tomasza Bederskiego. Na podstawie Pucharu zwycięzca powinien przymocować tabliczkę, na której znajdzie się jego imię i nazwisko oraz rok, w którym zwyciężył. Obowiązkiem posiadacza Pucharu Przechodniego jest wręczenie pucharu zwycięzcy kolejnego cyklu zawodów.
  Najlepsi zawodnicy (3 seniorzy i 3 juniorzy) otrzymają dyplomy.
- Organizatorzy poszczególnych zawodów są zobowiązani do uhonorowania dyplomami najlepszych zawodników (3 seniorów i 3 juniorów). Przyznawanie innych nagród (pucharów, sprzętu modelarskiego itp.) jest uzależnione od sytuacji Organizatora zawodów (posiadanych środków własnych lub pozyskanych od sponsorów). Dopuszcza się możliwość pobierania symbolicznej opłaty startowej (max. 10 zł / zawody) od zawodników seniorów.